Sai ma ärä saadõlus,
Wärre-ille sii dü-üs:
„Tulõ kurat, kurna piimä,
Tulõ liŧŧi, nüsſä lehmä,
Tulõ aer, jooda vaŝka!"
Küllep lepik lehmä nüsſ,
Korgõ kunſi piimä kurnas,
Küllep aer vaŝka jmut!
„Ooda ooda uhmõr pakku,
Tasamiisi, lammõ pakku!"
Es ma paiſu tii paana,
Es ma tühi no tii liŧŧan.
Kolun ma paiſu uma tmä paan,
Tühi uma tmä liŧŧan.
Wana nainõ kèele kuŧja,
Kiŧŧ mu vanna vaſuvala,
Jä kolun iſluvala.
Kas ma eſs iä tiiä,
Laŧs ladvani mäletä?
Mul on kirstun iä kiri,
Raaſõ all mull vaſu täht.
Nun aava jo alalõ,
Nun kõõ jo kõvõra,
Kon mo võõn kõigulõdi,
Aava ladvan ällütedi.
Omä mull kuuli väi kuen,
Kandija katte kanaſen;
Jätſe mu maha mäja juuru,
Sõõdüle põmera juuru.
Läŧſi ma tare täsele,
Pèi ma tarre nõŧtijat;
Läŧſi ma vua täsele,
Pèi kotta nõŧtijat;
Läŧſi arda täsele,
Pèi aita nõŧtijat,
Ardaſt jõõgi andijat.
Külä naiſe naaratiŧsä:
Nüüd pääſe ärja ohſimada,
Sulaſe lunaslamada!
Tulli üles ommugull,
Raaſõ all mull vaſu täht.
Nun aava jo alalõ,
Nun kõõ jo kõvõra,
Kon mo võõn kõigulõdi,
Aava ladvan ällütedi.
Omä mull kuuli väi kuen,
Kandija katte kanaſen;
Jätſe mu maha mäja juuru,
Sõõdüle põmera juuru.
Läŧſi ma tare täsele,
Pèi ma tarre nõŧtijat;
Läŧſi ma vua täsele,
Pèi kotta nõŧtijat;
Läŧſi arda täsele,
Pèi aita nõŧtijat,
Ardaſt jõõgi andijat.
Külä naiſe naaratiŧsä:
Nüüd pääſe ärja ohſimada,
Sulaſe lunaslamada!
Tulli üles ommugull,